

Arrest

nr. 69 161 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 26 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 januari 2011 en heeft zich op 3 januari 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 juli 2011.

1.3. Op 8 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Aramees christen afkomstig uit Zahle, gelegen in Libanon. Zonder het medeweten van haar familie begon u in 2008 een relatie met een sjiitisch meisje afkomstig uit Baalbek geheten R(...) H(...) J(...). Op 18 december 2010 belde de zus van uw vriendin u op en meldde dat haar ouders ontdekten dat uw vriendin zwanger was. Daarnaast waarschuwde ze dat haar broers, die tot de gewapende vleugel van "Hezbollah" behoren, u opspoorden en onderweg waren naar Zahle. Hierop volgend zocht u R(...) J(...) K(...) op, de plaatselijke voorman van de "Forces Libanaises". Deze zorgde ervoor dat uw familie en uzelf konden onderduiken in de dorpen Faytoun en Ajaloum. Nog dezelfde dag vernam u van R(...) J(...) K(...) dat een gewapende groep "Hezbollah"-aanhangers het lokale bureau van de "Forces Libanaises" bezocht. Hierbij gaven deze te kennen dat ze u opspoorden en dreigden ermee uw familie om te brengen. Op 20 december 2010 vluchtte u via Syrië en Turkije naar Europa en vroeg op 3 januari 2011 in België asiel aan. Via contact met R(...) J(...) K(...) vernam u dat aanhanger van "Hezbollah" in december 2010 een tweede keer een bureau van de "Forces Libanaises" in Zahle bezochten om uw verblijfplaats te achterhalen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u sedert 2008 een relatie heeft met een sjiitisch meisje afkomstig uit Baalbek en wel om volgende redenen.

Niet alleen legt u van deze bewering geen begin van bewijs voor, daarnaast bleek tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u niet vertrouwd bent met bepaalde elementaire gegevens betreffende de identiteit en de levensloop van uw vriendin. Zo bent u niet vertrouwd met haar geboortedatum (zie gehoorverslag CGVS, p.4), kent u haar adres niet (zie gehoorverslag CGVS, p.4), weet u niet tot op welke leeftijd ze school liep (zie gehoorverslag CGVS, p.5), weet u evenmin naar welke school ze ging (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en kan u niet aangeven hoeveel broers ze heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Verder kent u het nummer van haar gsm niet, terwijl u aangaf dat jullie maandelijks hooguit twee dagen niet met elkaar belden (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). U weet niet welke job haar vader uitoefent (zie gehoorverslag CGVS, p.6), kent geen van haar vrienden of vriendinnen bij naam (zie gehoorverslag CGVS, p.11), weet niet waar ze bij de kapper ging (zie gehoorverslag CGVS, p.11) en bent evenmin vertrouwd met de namen van haar grootouders en haar moeder (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Zulks roept fundamentele twijfel op over uw bewering dat u gedurende een tweetal jaar een relatie had met deze dame. Vermits de door u ingeroepen moeilijkheden met aanhangers van "Hezbollah" een rechtstreeks gevolg zouden zijn van deze verboden relatie ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenzeer.

Daarnaast kan het niet overtuigen dat u naliet om de zus van uw vriendin op te bellen om na te gaan wat uw vriendin overkomen is (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Zulks roept verdere twijfel op over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Uw bewering dat u zulks naliet omdat haar broers weten dat ze een mobiele telefoon heeft en het gesprek mogelijk zouden afluisteren (zie gehoorverslag CGVS, p.10) wijzigt deze vaststelling niet. Het is immers weinig plausibel dat de broers van uw vriendin voortdurend zouden meeluisteren wanneer de zus van uw vriendin een telefoontje ontvangt.

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde identiteitskaart, een uittreksel uit het bevolkingsregister, een kopie van een vorig uittreksel uit het bevolkingsregister, uw militaire kaart, een badge van het militaire hospitaal dat u bezocht en twee attesten betreffende het verloop van uw dienstplicht tonen uw identiteit, uw afkomst en het verloop van uw militaire loopbaan aan maar deze worden in bovenstaande vaststellingen niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat gegronde vrees voor vervolging weliswaar zowel een objectief als een subjectief element vereist, maar een vrees

volstaat. Hij toetst de omstandigheden waarin hij verkeert aan de diverse criteria en de vluchtelingdefinitie vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève en meent dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Er wordt een uittreksel uit de nota's van de advocaat tijdens het verhoor van 12 juli 2011 toegevoegd aan het verzoekschrift. Bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2011 dient verzoeker een schrijven in van R.J.K., "secretaris van de partij Libanees leger, afdeling Al Saïda wijk te Zahala". (ter terechtzitting bevestigd verzoeker dat het een schrijven van de politieke partij "Parti des Forces Libanaises" betreft.)

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk maakt dat hij sedert 2008 een relatie heeft met een sjiiitisch meisje afkomstig uit Baalbek, zoals wordt toegelicht, en vermits de door hem ingeroepen moeilijkheden met aanhangers van "Hezbollah" een rechtstreeks gevolg zouden zijn van deze verboden relatie zulks de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag ondermijnt, (ii) het feit dat verzoeker naliet om de zus van zijn vriendin op te bellen om na te gaan wat zijn vriendin overkomen is, verdere twijfel oproept over de geloofwaardigheid van zijn relaas en (iii) de neergelegde documenten enkel zijn identiteit, afkomst en verloop van zijn militaire loopbaan aantonen.

2.3. In de mate verzoeker vooreerst opwerpt dat er een kleine fout is geslopen in het feitenrelaas, stelt de Raad na lezing van gehoorverslag vast dat het een kleine vergissing betreft die onmiddellijk is verbeterd naar aanleiding van de volgende vraag.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.5. Voor zover verzoeker volhardt in het feit dat hij wel degelijk een relatie heeft gehad met het sjiiitisch meisje R., en verschillende verklaringen geeft teneinde zijn manifeste onwetendheid over zijn vriendin te verschonen, en volhoudt dat hij omwille van die relatie vervolging vreest vanwege Hezbollah, wijst de Raad erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De vrees moet met andere woorden niet alleen subjectief bij hem aanwezig zijn maar ook kunnen worden geobjectiveerd.

2.5.1. De post factum bewering dat hij de geboortedatum van zijn vriendin niet heeft opgegeven uit angst dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen contact met haar zou opnemen is niet ernstig. Overigens strookt deze houding niet vermits het indienen van een asielaanvraag een uiting is van vertrouwen in de asielinstanties. Van de asielzoeker kan en mag derhalve verwacht worden dat hij niet alleen alle informatie verschaft doch tevens meewerkt aan het onderzoek dat gepaard gaat met de asielaanvraag

2.5.2. Voorts is het niet aanvaardbaar dat de betrokkene, die beweert vervolgd te worden voor een twee jaar durende relatie met een meisje van een andere religie, met wie hij toekomstplannen bespreekt en die daarenboven plots zwanger blijkt te zijn, niet eens weet waar zijn vriendin precies woont, weinig of niets van haar achtergrond en opleiding kent, niet de nodige kennis heeft over haar familieleden, zelfs niet op de hoogte blijkt te zijn van de werkzaamheden van haar vader, en zelfs haar gsm-nummer niet kent. Vermits verzoeker beweert dat hij alleen over de liefde en het toekomstige leven sprak kan worden aangenomen dat indien de beweringen op enig waarheid zouden berusten, hij alles en zeker de entourage van zijn geliefde zou kennen. De vaststelling dat verzoeker het blijkbaar normaal vindt dat hij

niets over zijn geliefde kent niettegenstaande zij mekaar twee jaar kennen en uren aan de telefoon zouden hebben gependend en waarmee hij toekomstplannen zou hebben besproken, maken dat aan het opgediste relaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Dit klemt des te meer nu verzoeker, gelet op zijn relatie en de zwangerschap van zijn vriendin, geen enkele verdere poging heeft ondernomen om contact met haar op te nemen of minstens te achterhalen wat haar lot is. Dat hij alle nummers kwijt is aangezien hij zijn gsm verloren is kan bezwaarlijk worden aangenomen, vermits er tal van manieren zijn om in contact te komen met personen. De excuses die verzoeker verzint in het verzoekschrift om zijn manifest gebrek aan kennis over zijn vriendin en haar lot te verschonen kunnen niet ernstig worden genomen, vermits een relatie in Libanon tussen geliefden van een verschillende religie niet evident is, temeer uit de brief van R.J.K. nog blijkt dat verzoeker als christen niet van plan was om zijn geloof op te geven.

2.5.3. Waar verzoeker stelt dat het niet evident is om bewijzen van zijn problemen voor te leggen benadrukt de Raad dat verzoekers verklaringen een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat. Het is daarnaast wel de verplichting van iedere verzoeker voor internationale bescherming om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn aanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet in staat is de door hem aangehaalde gebeurtenissen aan te tonen met overtuigende en geloofwaardige verklaringen, noch met de nodige stukken die zijn beweringen zouden ondersteunen. Dat de heer R. J. K. wordt bedreigd omwille van de hulp die hij verzoeker heeft geboden, is een blote bewering die evenmin van aard is het gebrek aan geloofwaardigheid te verschonen. In de mate verzoeker ter ondersteuning van zijn relaas thans een schrijven indient van R.J.K., "secretaris van de partij Libanees leger, afdeling Al Saïda wijk te Zahala", wijst de Raad erop dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Tot slot benadrukt de Raad dat de motivering van de bestreden beslissing als een geheel moet worden gelezen, waarbij niet wordt vereist dat ieder afzonderlijk element ervan die beslissing in haar geheel moet dragen. Het is immers het geheel van vastgestelde onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaas wordt ondermijnd.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker niet om de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet vraagt, en ontwaart geen elementen in het administratief dossier die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enige middel is ongegrond. De beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS